

Jødene husker!

HP 30/9-99

Av Jøran Ødegaard, Biri

Når synagoger blir rasert, gravsteder skjendet, kultursentre bombetruet og ledere knivstukket. Når etnisk hat får TV-tid og rabbinere blir overfalt, politikere vil ha pogromer og skjellsord blir spyttet ut etter dem på gaten. Når hetsen sprayer på inngangsdører og postkasser fylles med trusselbrev. Da vil de russiske jødene reise bort. Bort til et trygt land. Til et nytt land.

Målinger tyder på at 60 000 kommer til Israel i år, det landet deres forfedre flyktet fra for 2000 år siden. De kommer tilbake til det landet og den byen de har sunget om: «Liyot am chofshi beartzeynu Eretz Tzion vi Y'rushalaim» – Å være et fritt folk i vårt land, landet Zion og Jerusalem.

Det står hundretusener av jøder klar til å forlate Russlands antisemittisme for å reise til landet Israel og byen i deres hjerte: Yerushalaim. Israel står klar

med åpne armer for å ta imot dem. De husker tiden fra 1938 til 1948 da ingen nasjon i verden ville vite av en jøde. Da 6 millioner ble gasset ihjel av Himmlers menn, og de få som overlevde ble nektet innreise til Midtøsten av Storbritannia og den vestlige verden. De husker gjennomrustne båter med tusenvis av overlevende fra konsentrasjonsleirene komme til havnen i Haifa bare for å bli sendt til sjøs igjen, og synke i Middelhavet. Tusenvis av jøder druknet slik, bare noen kilometer utenfor kysten.

Jødehatet – antisemittismen – vokser i Russland. Det vokser i Hviterussland og i Ukraina. Jødene må finne et trygt land. det trygge landet er Eretz Israel.

Men FN og den vestlige verden arbeider for et jøderent Judea og Samaria. Skal vi oppleve 1938–1948 på nytt? Millioner av jøder kommer til å flykte hjem de neste tiårene. Israel står klar til å ta imot, men vil FN godta det? Og vil Norge godta det?